

enkelte Bestemmelser, og jeg udtaler det samme Haab, som det ærede Medlem udtalte, at vi, inden denne Samling slutter, kan faa Lovforslaget færdigbehandlet og vedtaget i en saadan Skikkelse, at det kan tjene som et rimeligere og bedre Grundlag for Udskrivningen af Ejendomsskatterne i Kommunerne end det, vi har nu.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger var aldeles afgjort imod Forslaget. Det overraskede mig i og for sig ikke, for hvad det ærede Medlem sagde om det foreliggende Lovforslag, faldt jo paa det nøjeste sammen med, hvad han sagde om det Forslag, der var fremsat i Fjor. Det var ikke Forslagets enkelte Paragraffer i og for sig, der var det afgørende for det ærede Medlem, det var selve Princippet, som han ikke paa nogen Maade kunde være med til at godkende; navnlig kunde han ikke være med til at godkende det, fordi, sagde han, der er saa store vurderingstekniske Vanskeligheder, naar Talen om at vurdere Jord, at det vil være urimeligt at gaa over fra Ejendomsskyldvurdering til Grundskyldvurdering. Det forekommer mig, at det ærede Medlem her er fremme med Udtalelser, der ikke lader sig forsvare. Det er dog af alle vurderingskyndige erkendt, at det er lettere at finde Jordværdien end at finde Ejendomsskyldværdien, det tror jeg nok, at alle, der har haft med Tingene at gøre, vil erkende; man kan sige, at det er vanskeligt at træffe den matematiske Nøjagtighed, baade naar Talen er om Ejendomsskyld og om Grundskyld, men det er i hvert Fald aldeles afgjort ikke vanskeligere at udfinde Grundværdien, end det er at udfinde Ejendomsskyldværdien. Naar man fra forskellige Sider nu ivrer saa voldsomt imod at vurdere Grundene særskilt og beskatte dem efter den Vurdering, der foretages, skulde man dog erindre, hvilke Uhyrligheder der Gang paa Gang har kunnet paavises med Hensyn til selve Ejendomsskyldvurderingen. Det ærede Medlem talte om, at vi skulde have lavere Skatter, og den sidste ærede Taler har ogsaa argumenteret herfor og imod højere Skatter. Nu er det naturligvis overordentlig behageligt at faa lavere Skat, hvis Situationen i øvrigt er til det, men det Forslag, der her foreligger, er jo aldeles ikke et Lovforslag om højere eller lavere Skat i dette Ords almindelige Betydning, det er et Lovforslag, der tager Sigte paa at fordele den allerede eksisterende Skattebyrde lidt retfærdigere, end den nu er fordelt.

Det ærede Medlem Hr. Henningsen an-

befalede Lovforslaget, og jeg takker ham for de velvillige Udtalelser, han fremsatte.

Jeg vender mig derefter med nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, der i et meget langt Foredrag foreleden, et Foredrag, der var spækket med mange Tal, rejste en voldsom Anklage mod Lovforslaget. Det ærede Medlem betragtede Forslaget som fuldstændig uegnet til sit Formaal og fremhævede meget stærkt, at en Beskatningsreform som den, der her var stillet i Udsigt, var der slet ikke Tale om, at nogen kunde være tjent med; han spaaede alle mulige Ulykker af Forslagets Vedtagelse og fremførte en Række, jeg kunde fristes til at sige: spidsfindige, Tal og Opstillinger, der skulde bevise skattetekniske Fejl i Lovforslaget og Forskydninger i Skattebyrden, som Lovforslagets Vedtagelse vilde medføre i Sammenligning med nu. Det var utvivlsomt det ærede Medlem ligefrem en Hjertesag at faa Folk til at tro, at der vilde ske noget meget slemt for det danske Folk og navnlig da for det danske Landbrug, dersom dette Forslag blev vedtaget. Jeg kunde ikke lade være med at anstille mine Betragtninger overfor alt det, det ærede Medlem fremførte, og sammenholde det med Betragtninger, der af mig ofte er anstillet, naar jeg har hørt en Tale ud fra det lige modsatte Synspunkt. Det var den ensidige Overdrivelse, der her fandt Udtryk. Det ærede Medlem spaar alle mulige Ulykker af dette Lovforslag — fra anden Side har jeg undertiden hørt alle mulige Fordele fremhævet ved, at man ikke blot fik et saadant lille Lovforslag, men ved, at man fik det udvidet. Det er Yderpunkterne, Sandheden ligger midt imellem. Der sker ingen Ulykke ved, at man faar dette Lovforslag vedtaget. Vedtages det, vil der blive Mulighed for en retfærdigere Beskatning end den, vi har nu, men det vil ikke aabne Mulighed for, at vi derefter er paa Vejen ind i Lyksalighedens Land, hvor alle sociale Ulygheder efterhaanden forsvinder, noget saadant er der slet ikke Tale om. Jeg har ikke den Tro, at man ved en Skattereform, hverken af denne Art eller af nogen som helst anden Art, kan løse de store sociale Problemer; man kan fjerne Uretfærdigheder ved en Omlægning af Skatterne, og det er det, der stilles Forslag om her, intet som helst andet.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen vilde ogsaa have Skattelettelser, og han argumenterede i hele sin lange Tale med, at her var Tale om Skattepaalæg. Det er der for nogle enkeltes Vedkommende, men